

Anul universitar 2023-2024, semestrul II

Dreptul asigurărilor

Calendarul activităților¹ de desfășurat în vederea stabilirii notei finale

Notă

Studentele/studentii sunt încurajate/încurajați să participe la toate cursurile în vederea asimilării informațiilor necesare derulării, cu succes, a activităților programate pentru stabilirea notei finale.

15 martie 2024

Referatul, cu triplă tematică, se va susține de fiecare studentă/student în parte și potrivit propriului mod de a gândi.

Tematica 1: „Impactul dreptului UE asupra (i) interpretării documentelor(*exempli gratia*, condiții generale, condiții speciale, polița de asigurare) utilizate în domeniul dreptului asigurărilor, și (ii) asupra principiului ne-discriminării în contractele de asigurare, și (iii) asupra respectării propriu-zise a clauzelor contractului de asigurare”. În cuprinsul aducerii la îndeplinire a sarcinilor de lucru aferente Tematicii 1, se vor redacta și 3(trei) tipuri de clauze care să justifice acest impact, și **Tematica 2:** Analizați Legea nr.132/2017 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru prejudicii produse terților prin accidente de vehicule și tramvaie, cu privire specială asupra art.14 alin.3, art.23 alin.1, și **Tematica 3:** Analizați comparativ, acolo unde este cazul, fosta reglementare(Legea nr.136/29 decembrie 1995, n.n.) și Legea nr.132/2017 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru prejudicii produse terților prin accidente de vehicule și tramvaie. Analiza comparativă se finalizează, acolo unde este cazul, cu indicarea numărului de deosebiri și asemănări între cele două reglementări.

29 martie 2024

Eseul, cu dublă tematică, se va susține de fiecare studentă/student în parte și potrivit propriului mod de a gândi.

Tematica 1: „Clauzele abuzive în contractul de asigurare”. În cuprinsul eseului, se va redacta o clauză contractuală, cu alineate(cel puțin două, maxim 5 alineate, n.n.), de stabilire a regimului clauzelor abuzive în oricare variantă a contractului de asigurare(de bunuri, de viață, de răspundere etc., n.n.), și **Tematica 2:** Analizați Decizia nr.18/23 octombrie 2023 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii. Enumerați, sintetic, concluziile dvs.!

12 aprilie 2024

Testarea continuă va consta în 1. Elaborarea(numai în intervalul orar pre-stabilit din 12 aprilie 2024, n.n.), de către fiecare student/studentă în parte, a 6(șase) situații de fapt corespunzătoare fiecărui aspect de specializare din totalul de 6(șase) aspecte menționate în materialul didactic 1 denumit „Note de curs/Sinteze”, astfel comunicat la începutul semestrului II al anului universitar 2023-2024, și 2. Aducerea la îndeplinire(numai în

¹ În cadrul cursurilor, se vor indica noțiunile, respectiv elementele, legislative și cvasi-legislative apte să fie valorificate în cadrul demersului de redactare (i) a referatului și (ii) a eseului, și (iii) a răspunsurilor din cadrul testării continue, și (iv) a răspunsurilor din cadrul examenului propriu-zis.

intervalul orar pre-stabilit din 12 aprilie 2024, n.n.) a unor sarcini de lucru aferente unei spețe comunicate cel târziu în data de 8 aprilie 2024.

26 aprilie 2024

Remiterea rezultatului scris al analizei, în scris, a unei situații de fapt, la alegerea studentului/studentei, din domeniul dreptului asigurărilor.

17 mai 2024

Examenul propriu-zis va consta în analizarea unei situații de fapt, cu indicarea sarcinilor generale și concrete de lucru. Situația de fapt și sarcinile în discuție vor fi aduse la cunoștința studentelor/studentilor cu 3(trei) zile înainte de data de stabilită pentru examen². Rezultatul analizei situației de fapt și aducerea la îndeplinire a sarcinilor de lucru se vor redacta, respectiv materializa în scris, numai în intervalul orar stabilit exclusiv pentru examen.

² Dacă se confirmă oficial data de 17 mai 2024 ca dată de desfășurare a examenului, aducerea la cunoștință a subiectelor de examen sau a subiectului de examen se va efectua în data de 13 mai 2024.

Universitatea din București
Facultatea de Drept

Material didactic 1

Titlul: „Note de curs/Sinteze³”

*Autor: Dr **Bobei***

Disciplina: Dreptul asigurărilor

Precizări obligatoriu de respectat

1. Precizare 1

Prezentul material didactic și conținutul propriu-zis al acestuia sunt lecturabile numai on line. În consecință, prezentul material didactic și conținutul propriu-zis al acestuia nu pot fi descărcate din sistemul informatic al Facultății de Drept, Universitatea din București, respectiv nu pot fi re-transmise prin nicio modalitate fie on line, fie off line, pe de o parte, nu pot fi reproduse prin nicio modalitate fie on line, fie off line, de către administratorul de sistem informatic și de către studenți/studente, decât numai cu acordul numai prealabil, respectiv exprimat numai în scris, al autorului Dr **Bobei** plus cu numai respectarea dreptului de autor consacrat de legislația națională, legislația cvasi-federală (legislația Uniunii Europene) și legislația internațională, pe de altă parte.

2. Precizare 2

Prezentul material didactic și conținutul propriu-zis al acestuia sunt destinate exclusiv activității didactice desfășurate cu studenții Facultății de Drept, Universitatea din București, nivel „Licență”.

***Structura general-orientativă ⁴
a materialului didactic⁵***

1. Asigurarea facultativă și obligatorie. Aspecte de specializare
2. Asigurarea de bunuri. Aspecte de specializare
3. Asigurarea de credite și garanții/Asigurarea de pierderi financiare. Aspecte de specializare
4. Asigurarea de răspundere civilă. Aspecte de specializare
5. Asigurarea de persoane. Aspecte de specializare
6. Coasigurarea, reasigurarea și retrocesiunea. Aspecte de specializare

⁴ În considerarea evitării de suprapuneri cu materia „Drept civil. Contracte speciale. Contractul de asigurare(noțiuni introductive)”, temele și subtemele din cadrul prezentei structuri sunt susceptibile de efectuare de mențiuni, respectiv de analize, din domeniul dreptului transnațional al asigurărilor și reasigurărilor, respectiv din domeniul de aplicare al altor reglementări decât reglementarea instituită prin Codul Civil. Mențiuni bibliografice sunt efectuable în cadrul cursurilor. Temele de drept transnațional al asigurărilor și reasigurărilor pot constitui subiecte de examinare.

⁵ Prezentul material didactic se completează cu noțiunile de specializare din domeniul dreptului asigurărilor, astfel predate în cadrul activității didactice.

1. Asigurarea facultativă și obligatorie. Aspecte de specializare

Cadrul legal special al asigurărilor obligatorii

Cadrul legal de specializare al asigurărilor obligatorii este compus și din principiile stabilite de legislația specială(*exempli gratia*, de Legea nr.132/2017 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru prejudicii produse terților prin accidente de vehicule și tramvaie, publicată în Monitorul oficial, partea I, nr.431/12 iunie 2017, de altfel coroborată cu Directiva nr. 2021/2118/CE). Cu alte cuvinte, asigurările obligatorii constituie obiectul de reglementare al legislației speciale.

Contractantul asigurării/asiguratul își asumă obligația de a plăti o sumă de bani(prima) asigurătorului; asigurătorul se obligă – în ipoteza producerii riscului asigurat, să plătească o indemnizație fie asiguratului, fie beneficiarului asigurării, fie terțului păgubit.

Accepțiunile noțiunii de contractant al asigurării și ale noțiunii de asigurat

(a) Persoana contractantului asigurării coincide cu persoana asiguratului(Regula).

(b) Este posibil ca persoana contractantului asigurării să nu coincidă cu persoana asiguratului(Excepția; *exempli gratia*, ipoteza asigurărilor de persoane).

Subiectul de drept – care încheie contractul de asigurare fie în scopul asigurării unui risc privind o altă persoană(asiguratul), fie în scopul asigurării bunurilor sau activităților ale acestei alte persoane(ale asiguratului), respectiv care se obligă față de asigurător să plătească prima de asigurare, are calitatea de contractant al asigurării.

Subiectul de drept – care încheie contractul de asigurare fie în scopul asigurării unui risc privind propria persoană, fie în scopul asigurării bunurilor sau activităților sale, respectiv care se obligă față de asigurător să plătească prima de asigurare, are calitatea de asigurat.

Opozabilitatea contractului de asigurare

Opozabilitatea contractului de asigurare trebuie înțeleasă în lumina consecinței legale a noțiunii însăși de opozabilitate.

Consecința opozabilității contractului de asigurare

Asigurătorul este îndreptăţit să opună – toate apărările care au drept bază/fundament contractul de asigurare încheiat iniţial, fie titularului/deţinătorului documentului de asigurare, fie terţului sau beneficiarului asigurării. Aceste apărări ale asigurătorului pot fi formulate în următoarea ipoteză: fie titularul/deţinătorul documentului de asigurare, fie terţul sau beneficiarul asigurării invocă drepturi care decurg din documentul de asigurare.

Forma cerută pentru probarea încheierii şi conţinutului contractului de asigurare. Dovada documentelor de asigurare. Constatarea încheierii contractului de asigurare(poliţa de asigurare; nota de acoperire). Modalitatea de semnare şi certificare a documentelor care atestă încheierea unei asigurări

Forma cerută
ad probationem

Cerinţa “încheierii în scris” a contractului de asigurare constituie o formă cerută *ad probationem*. În consecinţă, încheierea şi conţinutul contractului de asigurare nu pot fi probate cu martori. Această din urmă regulă se aplică şi în ipoteza existenţei unui început de dovadă scrisă.

Dovada documentelor de asigurare

Principiul libertăţii de administrare a oricăror mijloace de probă este consacrat expres cu privire la existenţa şi conţinutul documentelor de asigurare. Acest principiu se aplică sub rezerva îndeplinirii, în mod cumulativ, a următoarelor condiţii: în primul rând, documentele de asigurare au dispărut prin forţă majoră sau caz fortuit; şi, în al doilea rând, nu există posibilitatea obţinerii unui duplicat al documentelor de asigurare.

Constatarea încheierii contractului de asigurare (poliţa de asigurare; nota de acoperire) prin raportare la aspecte ivite în practică

Încheierea propriu-zisă a contractului de asigurare se constată prin unul din următoarele documente: poliţa de asigurare(nominativă sau la ordin sau la purtător) sau certificatul de asigurare emis şi semnat de asigurător sau prin nota de acoperire emisă şi semnată de brokerul de asigurare.

Dreptul comun stabileşte un conţinut legal minimal-obligatoriu al poliţei de asigurare. Elementele de conţinut legal minimal-obligatoriu sunt următoarele:

- (i) numele sau denumirea, domiciliul sau sediul părţilor contractante;
- (ii) numele beneficiarului asigurării(numai dacă beneficiarul asigurării nu este parte contractantă) ;
- (iii) obiectul asigurării;

- (iv) riscurile care se asigură;
- (v) momentul începerii și momentul încetării răspunderii asigurătorului;
- (vi) primele de asigurare;
- (vii) sumele asigurate.

Legislația specială poate stabili și elemente suplimentare de conținut al poliței de asigurare. De exemplu, normele adoptate de autoritățile publice – a căror competență legală include activitatea de supraveghere a activității din domeniul asigurărilor, pot stabili elemente suplimentare de conținut al poliței de asigurare.

Modalitatea de semnare și certificare a documentelor care atestă încheierea unei asigurări(prin raportare la chestiuni ivite în practică)

Documentele care atestă încheierea unei asigurări pot fi semnate și certificate prin metode tradiționale/clasice sau prin mijloace electronice.

Obligațiile generale ale persoanei care contractează asigurarea și/sau ale asiguratului. Răspunderea asiguratului(sinteza aspectelor de specializare ivite în practică)

Informațiile privind riscul

A. Anterior încheierii contractului de asigurare, persoana care contractează asigurarea are obligația de a furniza, în scris, răspunsurile la întrebările formulate de asigurător cu privire la riscurile care urmează a se asigura. La data încheierii contractului, persoana care contractează asigurarea are obligația de a comunica asigurătorului orice informații privind riscul sau orice împrejurări privind riscul pe care le cunoaște; respectivele informații sau împrejurări trebuie să fie esențiale pentru evaluarea riscului/riscurilor care urmează a se asigura.

B. Ulterior datei încheierii contractului, asiguratul are obligația de a comunica, în scris, asigurătorului modificarea împrejurărilor esențiale privind riscul; această modificare are loc în cursul executării contractului de asigurare. Această obligație îi revine și contractantului asigurării sub rezerva îndeplinirii următoarei condiții: respectivul contractant a luat cunoștință de modificarea mai sus-menționată.

Plata primelor de asigurare

C. Asiguratul are obligația de a plăti asigurătorului primele de asigurare la scadențele stabilite contractual. În temeiul principiului autonomiei de voință, părțile pot stabili următoarele: modalitatea de executare a obligației de plată a primelor de asigurare, integral sau în rate, după caz; locul executării obligației de plată a primelor de asigurare. Dovada plății primelor de asigurare îi incumbă asiguratului.

Comunicarea producerii Riscului asigurat

D. Asiguratul are obligația de a comunica asigurătorului producerea riscului asigurat. Această comunicare se efectuează în termenul stabilit în conținutul contractului de asigurare. În ipoteza încheierii contractului de asigurare prin intermediarii în domeniul asigurărilor(exempli gratia, brokerul de asigurare), și respectivul intermediar are obligația de a comunica, în termenul stabilit contractual, asigurătorului producerea riscului asigurat.

Răspunderea asiguratului

E. În ipoteza săvârșirii de către asigurat a unor acte care ar împiedica realizarea dreptului asigurătorului de a se subroga în toate drepturile asiguratului sau ale beneficiarului asigurării, asiguratul răspunde pentru prejudiciile aduse asigurătorului prin săvârșirea respectivelor acte.

Drepturile și obligațiile generale ale asigurătorului. Subrogarea asigurătorului.

Dreptul de efectuare a compensației

A. Asigurătorul are dreptul de a efectua compensația cu privire la primele care i se datorează până la sfârșitul anului de asigurare, în temeiul oricărui contract de asigurare, cu orice indemnizație cuvenită asiguratului sau beneficiarului.

Dreptul de a refuza plata indemnizației

B. Asigurătorul are dreptul de a refuza plata indemnizației de asigurare chiar dacă riscul asigurat s-a produs, sub rezerva îndeplinirii, în mod cumulativ, a următoarelor două condiții: (i) asiguratul nu a comunicat, în termenul prevăzut în contractul de asigurare, asigurătorului producerea riscului asigurat, (ii) necomunicarea producerii riscului asigurat constituie motivul imposibilității determinării atât a cauzei producerii evenimentului asigurat, cât și a întinderii pagubei.

Obligația de plată a indemnizației de asigurare. Subrogarea asigurătorului

C. Prestația caracteristică a asigurătorului constă în obligația acestuia de a plăti, în ipoteza producerii riscului asigurat, asiguratului indemnizația de asigurare în condițiile stipulate contractual. Dacă asigurătorul și asiguratul nu se înțeleg cu privire la cuantumul indemnizației de asigurare, nu există niciun impediment pentru asigurător de a plăti partea necontestată din cuantumul indemnizației de asigurare; această plată se efectuează

anterior soluționării neînțelegerii prin bună învoială sau de către instanța judecătorească/arbitrală(dacă s-a încheiat o convenție arbitrală).

D. În lumina principiului autonomiei de voință, asigurătorul și asiguratul pot stabili ipoteze în care nu există obligația de plată a indemnizației de asigurare chiar dacă riscul asigurat s-a produs.

D.1 cazul asigurărilor indiferent de tipul acestora. Riscul asigurat a fost produs fie de către persoanele fizice majore care, în mod statornic, locuiesc și gospodăresc împreună cu asiguratul sau beneficiarul asigurării, fie de către prepușii asiguratului sau ai beneficiarului asigurării.

D.2 cazul asigurărilor de bunuri și de răspundere civilă. Riscul asigurat a fost produs cu intenție de către asigurat, de beneficiarul asigurării sau de un membru din conducerea persoanei juridice asigurate, care lucrează în această calitate.

E. În ipoteza tuturor tipurilor de asigurari, cu excepția asigurărilor de persoane, plata indemnizației de asigurare are drept consecință subrogarea asigurătorului în toate drepturile asiguratului sau ale beneficiarului asigurării împotriva celor răspunzători de producerea pagubei. Subrogarea asigurătorului operează în limita indemnizației plătite. Asigurătorul are facultatea de a renunța, în tot sau în parte, la exercitarea dreptului de a se subroga în toate drepturile asiguratului sau ale beneficiarului asigurării. Împotriva celor răspunzători de producerea pagubei.

Obligația de informare a asiguratului

F. Anterior încheierii contractului de asigurare, asigurătorul are obligația de a-l informa pe asigurat cu privire la consecințele neplății primelor la scadență. Această din urmă obligație este acompaniată de obligația asigurătorului de a stipula respectivele consecințe în conținutul contractului de asigurare.

Încetarea contractului de asigurare. Ipoteze specifice prin raportare la aspectele ivite în practică

Lipsa riscului asigurat

A. Desființarea de drept a contractului de asigurare intervine în următoarele ipoteze:

- (i) riscul asigurat s-a produs sau producerea riscului asigurat a devenit imposibilă înainte ca obligația asigurătorului să înceapă a produce efecte juridice;
- (ii) intervenirea riscului asigurat a devenit imposibilă după ce obligația asigurătorului a început să producă efecte.

Fie contractantul asigurării, fie asiguratul este îndreptăţit de a recupera prima de asigurare proporţional cu perioada neexpirată a contractului de asigurare. Această prerogativă de recuperare poate fi exercitată în ipoteza efectuării plăţii, fie şi parţiale, a primei de asigurare de către contractantul asigurării sau de către asigurat.

Asigurătorul restituie – contractantului asigurării sau asiguratului, diferenţa dintre prima plătită şi prima calculată în conformitate cu prevederile legale speciale, sub rezerva îndeplinirii următoarei condiţii: pentru evenimentele produse în perioada de valabilitate a asigurării nu s-au plătit sau nu se datorează despăgubiri.

Rezilierea contractului de către asigurător

B. Asigurătorul are prerogativa de a rezilia contractul de asigurare dacă primele de asigurare datorate de asigurat nu sunt plătite la scadenţă. Această prerogativă poate fi exercitată dacă părţile contractului de asigurare nu au convenit altfel.

Denunţarea unilaterală a contractului de asigurare de către contractantul asigurării/asigurat/asigurător

C. Oricare dintre părţile contractului de asigurare poate denunţa unilateral respectivul contract numai cu respectarea unui termen de preaviz, de regulă de cel puţin 20 de zile. Acest termen curge de la data primirii notificării de denunţare unilaterală de către cealaltă parte.

Nulitatea contractului de asigurare. Ipoteze specifice prin raportare la aspectele ivite în practică

A. Contractul de asigurare este nul în

(i) caz de declaraţie inexactă făcută cu rea-credinţă de către asigurat ori contractantul asigurării cu privire la împrejurări/circumstanţe care, dacă ar fi fost cunoscute de către asigurător, l-ar fi determinat pe acesta din urmă să nu îşi dea consimţământul sau să nu îl dea în aceleaşi condiţii.

Nulitatea intervine chiar dacă declaraţia inexactă nu a avut influenţă asupra producerii riscului asigurat. Asiguratul sau contractantul asigurării nu are dreptul de a solicita restituirea primelor (deja) plătite. Acestea din urmă rămân dobândite asigurătorului. Asigurătorul are dreptul de a solicita şi plata primelor cuvenite până în momentul în care a luat cunoştinţă de cauza de nulitate.

Nulitatea contractului de asigurare/asigurării nu este incidentă dacă nu a putut fi stabilită reaua-credință a asiguratului sau a contractantului asigurării.

(ii) caz de reticență făcută cu rea-credință de către asigurat ori contractantul asigurării cu privire la împrejurări/circumstanțe care, dacă ar fi fost cunoscute de către asigurător, l-ar fi determinat pe acesta din urmă să nu își dea consimțământul sau să nu îl dea în aceleași condiții.

Nulitatea intervine chiar dacă declarația inexactă nu a avut influență asupra producerii riscului asigurat. Asiguratul sau contractantul asigurării nu are dreptul de a solicita restituirea primelor (deja) plătite. Acestea din urmă rămân dobândite asigurătorului. Asigurătorul are dreptul de a solicita și plata primelor cuvenite până în momentul în care a luat cunoștință de cauza de nulitate. Nulitatea contractului de asigurare/asigurării nu este incidentă dacă nu a putut fi stabilită reaua-credință a asiguratului sau a contractantului asigurării.

B. Efectele constatării declarației inexacte sau reticenței sunt evaluate în funcție de momentul în care are loc respectiva constatare propriu-zisă.

(i) anterior momentului producerii riscului asigurat

Asigurătorul are dreptul de a menține contractul de asigurare, dar în contextul majorării cuantumului primei de asigurare sau asigurătorul are dreptul de a rezilia contractul de asigurare la împlinirea unui termen de 10 zile, astfel calculat din momentul primirii notificării de asigurat. În acest caz, asigurătorul are obligația de a restitui asiguratului partea din primele de asigurare plătite, parte aferentă perioadei în cadrul căreia asigurarea nu mai funcționează.

(ii) ulterior momentului producerii riscului asigurat

Operează reducerea indemnizației de asigurare. Această reducere se efectuează în raport cu proporția dintre nivelul primelor de asigurare plătite și nivelul primelor care ar fi trebuit să fie plătite.

Cesiunea asigurării

În condițiile dreptului comun, contractul de asigurare poate fi cesionat numai dacă există acordul scris al asiguratului. Principiile generale referitoare la cesiunea asigurării nu sunt aplicabile cesiunilor de portofolii între asigurători. Cu alte cuvinte, cesiunea asigurării efectuate în contextul cesiunilor de portofolii între asigurători constituie obiect de reglementare al reglementărilor speciale.

2. Asigurarea de bunuri. Aspecte de specializare

Asigurarea de bunuri. Concept. Interesul asigurării

Concept

În ipoteza asigurării de bunuri, asigurătorul își asumă obligația de a plăti, la producerea riscului asigurat, o sumă de bani (despăgubirea), asiguratului, beneficiarului asigurării sau alto persoane îndreptățite.

Interesul asigurării

Este obligatorie existența unui interes al asiguratului cu privire la bunul asigurat.

Drepturile și obligațiile asigurătorului. Drepturile și obligațiile asiguratului

Dreptul asigurătorului de a verifica modul/modalitatea de întreținere a bunului asigurat

Asigurătorul este îndreptățit să verifice modul în care bunul asigurat este întreținut de subiectul de drept care are un interes cu privire la bunul asigurat. Această verificare se efectuează în condițiile stabilite în conținutul propriu-zis al contractului.

Obligația asiguratului de întreținere a bunului asigurat

Asiguratul are obligația de întreținere a bunului asigurat în condiții corespunzătoare. Finalitatea acestei obligații constă în prevenirea producerii riscului asigurat.

Obligația asiguratului de a lua măsuri pentru limitarea pagubelor

În ipoteza producerii riscului asigurat, asiguratul are obligația de a lua măsuri pentru limitarea pagubelor. Această obligație se execută în cazurile prevăzute în conținutul contractului. În contextul împrejurărilor fiecărui caz în parte, aceste măsuri sunt luate pe seama asigurătorului și în cadrul sumei asigurate.

Obligațiile asiguratului și asigurătorului în ipoteza asigurărilor multiple

(i) Asiguratul are obligația de a declara/de a aduce la cunoștință asigurătorului existența tuturor asigurărilor referitoare la același bun asigurat. Această declarație/aducere la

cunoștință se efectuează atât la data încheierii contractelor de asigurare, cât și ulterior încheierii acestora din urmă, până la încetarea respectivelor contracte.

(ii) În momentul producerii riscului asigurat, fiecare asigurător are obligația de a efectua plata despăgubirii proporțional cu suma asigurată și până la concurența acesteia.

Criteriile stabilirii despăgubirii. Aspecte particulare ale despăgubirii

Starea bunului din momentul producerii riscului asigurat

Starea bunului din momentul producerii riscului asigurat constituie criteriul în funcție de care se stabilește despăgubirea.

Alte criterii

Despăgubirea nu poate depăși valoarea bunului din momentul producerii riscului asigurat, cuantumul pagubei și nici suma asigurată.

Efectul franșizei

Dacă părțile au stabilit o clauză, în sensul că asiguratul rămâne propriul său asigurător pentru o franșiză/în limita unei franșize, iar paguba nu depășește acea franșiză, asigurătorul nu are obligația de a efectua plata despăgubirii.

Despăgubirea în ipoteza asigurării multiple

Asiguratul nu are dreptul de a încasa o despăgubire mai mare decât prejudiciul efectiv, consecință directă a riscului.

Despăgubirea în ipoteza asigurării parțiale

La producerea riscului asigurat, asiguratul, beneficiarul asigurării sau altă persoană îndreptățită are dreptul la plata unei despăgubiri al cărei cuantum este redus corespunzător raportului dintre suma asigurată prevăzută în contract și valoarea bunului asigurat. Plata despăgubirii – în acest cuantum, se efectuează în cazul în care contractul de asigurare s-a încheiat pentru o sumă asigurată care este inferioară valorii bunului, precum și dacă părțile nu au convenit altfel.

Efectul înstrăinării bunului asigurat

Ca principiu, înstrăinarea bunului asigurat nu determină încetarea contractului de asigurare; acest contract va continua să producă efecte juridice între asigurător și dobânditorul bunului asigurat. Principiul mai sus-menționat nu se aplică dacă părțile au convenit altfel.

Ca principiu, sub rezerva comunicării de către asigurat – către asigurător, a înstrăinării bunului asigurat, respectiv sub rezerva comunicării de către asigurat- către dobânditorul bunului asigurat, a existenței contractului de asigurare, respectivul asigurat nu rămâne obligat să plătească primele care devin scadente ulterior datei înstrăinării.

3. Asigurarea de credite și garanții/Asigurarea de pierderi financiare. Aspecte de specializare

Obiectul asigurărilor de credite și garanții.

Obiectul asigurărilor de credite și garanții poate consta în acoperirea riscurilor de insolvabilitate generală, de credit de export, de vânzare cu plata prețului în rate, de credit ipotecar, de credit agricol, de garanții directe sau indirecte, precum și altele asemenea. Obiectul acestor tipuri de asigurări se stabilește conform normelor adoptate de organul de stat în a cărui competență – stabilită de prevederile legale, intră supravegherea activității din domeniul asigurărilor.

Autonomia de voință a părților. Consecințe

În temeiul principiului autonomiei de voință, se poate conveni ca printr-un contract de asigurare directă de credite și garanții să se acopere riscul ca un debitor al asiguratului să nu plătească un credit care i s-a acordat. În acest caz, asigurătorul nu este îndreptățit să condiționeze plata indemnizației de asigurare de declanșarea de către asigurat împotriva respectivului debitor a procedurilor de reparare a prejudiciului (inclusiv a procedurilor de reparare a prejudiciului prin executare silită).

Asigurările de pierderi financiare

Autonomia de voință a părților. Indemnizația pentru asigurarea împotriva riscului de pierderi financiare

În temeiul principiului autonomiei de voință, părțile sunt libere să stabilească ceea ce acoperă, în concret, indemnizația pentru asigurarea împotriva riscului de pierderi financiare. Dacă nu s-a stabilit altfel prin contractul de asigurare, sus-menționata indemnizație trebuie să acopere paguba efectivă și beneficiul nerealizat plus cheltuielile generale, precum și cheltuielile care decurg direct sau indirect din producerea riscului asigurat.

4. Asigurarea de răspundere civilă. Aspecte de specializare

Asigurarea facultativă de răspundere civilă. Concept

Concept

În ipoteza asigurării facultative de răspundere civilă, asigurătorul are obligația de a plăti o sumă de bani cu titlul de despăgubire. Această sumă de bani (despăgubirea) acoperă atât prejudiciul de care asiguratul răspunde, potrivit dispozițiilor legale, față de terții prejudiciați, cât și cheltuielile efectuate de asigurat în procesul civil. În temeiul principiului autonomiei de voință, părțile contractului de asigurare pot conveni să cuprindă în asigurare și răspunderea civilă a altor subiecte de drept decât contractantul asigurării.

Drepturile terțelor persoane păgubite

Exercitarea propriu-zisă a acestor drepturi

Terții păgubiți își exercită drepturile împotriva celor răspunzători de producerea pagubei. Nu există niciun impediment pentru exercitarea – de către terții păgubiți, a propriilor drepturi împotriva asigurătorului. Exercitarea respectivelor drepturi în contradictoriu cu asigurătorul se efectuează în limitele obligațiilor care îi revin, potrivit contractului de asigurare, asigurătorului.

Despăgubirea

Stabilirea despăgubirii

Despăgubirea se stabilește – dacă prevederilor legale nu prevăd altfel, fie prin convenție încheiată între asigurat, terțul prejudiciat și asigurător, fie – în ipoteza unei neînțelegeri, prin hotărâre judecătorească.

Plata despăgubirii

Despăgubirea se plătește de către asigurător direct terțului prejudiciat. Această plată se efectuează în măsura în care terțul prejudiciat nu a fost despăgubit de către asigurat. Numai în cazul în care asiguratul dovedește că a plătit despăgubirea terțului prejudiciat, despăgubirea se plătește de către asigurător asiguratului.

5. Asigurarea de persoane. Aspecte de specializare

Asigurarea de persoane. Concept

Concept

În ipoteza asigurării de persoane, asigurătorul are obligația de a plăti indemnizația de asigurare pentru cazurile de deces, de ajungere la o anumită vârstă, de invaliditate permanentă totală sau parțială sau pentru alte asemenea cazuri. Aspectele menționate mai sus se subsumează normelor adoptate de organul de stat a cărui competență legală conține atribuția de supraveghere a activității din domeniul asigurărilor.

Riscul

Asigurarea de persoane se poate încheia, în mod valabil, și în ipoteza în care asigurarea a fost contractată în vederea unui risc privind o altă persoană decât persoana care a încheiat contractul de asigurare. În această ipoteză, asigurarea este valabilă numai dacă a fost consimțită în scris de acea persoană.

Prerogativele asiguratului/contractantului asigurării

Renunțarea la contractul de asigurare de viață individual

Asiguratul are prerogativa de a renunța, fără preaviz, la un contract de asigurare de viață individual. Dacă se optează pentru renunțare, aceasta din urmă se efectuează în termen de cel mult 20 de zile de la data semnării contractului de către asigurător. Renunțarea operează (produce efect) retroactiv. Principiul enunțat mai sus nu se aplică decât contractelor de asigurare de viață individual care au o durată mai mare de 6(șase) luni.

Desemnarea beneficiarului asigurării de persoane

Desemnarea beneficiarului asigurării de persoane se poate efectua fie la încheierea, fie în cursul executării contractului de asigurare. Această desemnare se efectuează prin declarație scrisă comunicată asigurătorului fie de către asigurat, fie, cu acordul asiguratului, de către contractantul asigurării. Sus-menționata desemnare se poate efectua și prin testamentul întocmit de asigurat.

Repunerea în vigoare a asigurării de persoane

Repunerea în vigoare a asigurării de persoane – la care se constituie rezerva tehnică, poate fi solicitată fie de către asigurat, fie, cu acordul asiguratului, de către contractantul asigurării. Repunerea în vigoare a asigurării de persoane este subsumată cazurilor prevăzute în contractul de asigurare.

Indemnizația de asigurare

Beneficiarul. Pluralitatea de beneficiari

Asigurătorul are obligația de a plăti indemnizația de asigurare fie asiguratului, fie beneficiarului desemnat de asigurat. Pentru ipoteza decesului asiguratului, indemnizația de asigurare intră în masa succesorală; indemnizația de asigurare revine moștenitorilor asiguratului. În această din urmă ipoteză, se aplică principiul mai sus-menționat dacă nu a fost desemnat un beneficiar. Pentru cazul în care sunt desemnați mai mulți beneficiari, indemnizația de asigurare se împarte, în mod egal, între respectivii beneficiari. Regula împărțirii, în mod egal, a indemnizației de asigurare între beneficiari se aplică dacă nu s-a stipulat altfel.

Ipoteza riscului asigurat produs cu intenție

Asigurătorul nu are obligația de a plăti indemnizația de asigurare, după cum urmează: (i) riscul asigurat a fost produs prin sinuciderea asiguratului în termen de 2(doi) ani de la data încheierii contractului de asigurare; (ii) riscul asigurat a fost produs cu intenție de către asigurat.

Pentru cazul în care un beneficiar al asigurării a produs intenționat riscul asigurat, asigurătorul are obligația de a plăti indemnizația de asigurare celorlalți beneficiari desemnați; dacă nu sunt desemnați alți beneficiari ai asigurării, indemnizația de asigurare se plătește asiguratului.

Pentru cazul în care riscul asigurat constă în decesul asiguratului, indemnizația de asigurare se plătește fie celorlalți beneficiari desemnați, fie – în lipsa acestora din urmă, moștenitorilor asiguratului. Acest principiu se aplică numai dacă riscul asigurat a fost produs cu intenție de către beneficiarul asigurării.

Dreptul asiguratului/ beneficiarului la indemnizație

Asigurătorul are obligația de a plăti indemnizația de asigurare independent de (i) sumele cuvenite asiguratului sau beneficiarului din asigurările sociale, (ii) repararea prejudiciului de cei răspunzători de producerea sa, (iii) sumele primite de la alți asigurători în temeiul altor contracte de asigurare de persoane.

Indemnizația de asigurare- care se cuvine, după caz, fie beneficiarilor asigurării, fie moștenitorilor asiguratului, nu poate constitui obiectul urmăririi de către creditorii asiguratului.

Rezerva de prime și prescripția

În ipoteza asigurărilor de persoane – la care se constituie rezerve de prime, asiguratul are fie prerogativa de a înceta plata primelor de asigurare cu dreptul de a menține contractul de asigurare la o sumă asigurată redusă, fie de a denunța respectivul contract; în plus, asiguratul are prerogativa de a solicita restituirea rezervei constituite, potrivit prevederilor contractuale. Mai devreme de 6(șase) luni de la data încheierii contractului de asigurare, asigurătorului nu poate efectua, indiferent de forma/modalitatea efectuării, orice altă plată care este diferită de indemnizația de asigurare sau de suma reprezentând restituirea rezervei de prime.

Nu sunt supuse prescripției drepturile asiguraților asupra sumelor rezultând din rezervele tehnice care se constituie la asigurările de viață pentru ipoteza obligațiilor de plată scadente în viitor.

Obligația de informare

Asigurătorii și împuterniciții asigurătorilor sunt obligați să pună la dispoziția asiguraților sau contractanților asigurării informații în legătură cu contractele de asigurare. Aceste informații trebuie puse la dispoziție atât înaintea încheierii, cât și pe durata executării contractelor de asigurare. Respectivile informații trebuie prezentate în scris și în limba română. În plus, respectivele informații trebuie să fie redactate într-o formă clară. Nu în ultimul rând, respectivele informații trebuie să aibă un conținut minimal obligatoriu.

Acest conținut se referă la următoarele aspecte: clauze opționale sau suplimentare și beneficiile rezultate din valorificarea rezervelor tehnice; momentul începerii și momentul încetării contractului de asigurare, inclusiv modalitățile de încetare a respectivului contract; modalitățile și termenele de plată a primelor de asigurare; elementele de calcul al indemnizațiilor de asigurare, cu indicarea sumelor de răscumpărare, a sumelor asigurate reduse, precum și a nivelului până la care respectivele sume sunt garantate; modalitatea de plată a indemnizațiilor de asigurare; legea aplicabilă contractului de asigurare; orice alte elemente care sunt stabilite prin normele adoptate de organul de stat a cărui competență legală conține atribuția de supraveghere a activității din domeniul asigurărilor.

6. Coasigurarea, reasigurarea și retrocesiunea. Aspect de specializare

Coasigurarea

Concept

Prin coasigurare, se înțelege operațiunea prin care 2(doi) sau mai mulți asigurători acoperă același risc; fiecare coasigurător își asumă o cotă-parte din risc.

Răspunderea coasigurătorilor

Răspunderea fiecărui coasigurător față de asigurat este incidentă numai în limita sumei pentru care s-a angajat prin contract.

Reasigurarea

Concept

Prin reasigurare, se înțelege operațiunea de asigurare a unui asigurator, în calitate de reasigurat, de către un alt asigurator, în calitate de reasigurator.

Funcționarea Reasigurării

Reasiguratorul are dreptul de a solicita să primească prime de reasigurare; reasiguratorul are obligația de a contribui, potrivit obligațiilor preluate, la suportarea indemnizațiilor de asigurare pe care reasiguratul le plătește la producerea riscului care constituie obiectul reasigurării.

Reasiguratul are obligația de a ceda- reasiguratorului, prime de asigurare; reasiguratorul are obligația de a contribui, potrivit obligațiilor preluate, la suportarea indemnizațiilor pe care reasiguratul le plătește la producerea riscului care constituie obiectul reasigurării.

Obligațiile asiguratorului nu se sting prin reasigurare. Prin efectul reasigurării nu se stabilește niciun raport juridic între asigurat și reasigurator.

Retrocesiunea

Posibil efect al retrocesiunii

Prin mecanismul retrocesiunii, reasiguratorul poate ceda, la rândul său, o parte din riscul acceptat.

Material didactic 2

Titlul: „Spețe/activități de consultanță”

Autor: Dr Bobei

Disciplina: Dreptul asigurărilor

Precizări obligatoriu de respectat

1. Precizare 1

Prezentul material didactic și conținutul propriu-zis al acestuia sunt lecturabile numai on line. În consecință, prezentul material didactic și conținutul propriu-zis al acestuia nu pot fi descărcate din sistemul informatic al Facultății de Drept, Universitatea din București, respectiv nu pot fi re-transmise prin nicio modalitate fie on line, fie off line, pe de o parte, nu pot fi reproduse prin nicio modalitate fie on line, fie off line, de către administratorul de sistem informatic și de către studenți/studente, decât numai cu acordul numai prealabil, respectiv exprimat numai în scris, al autorului Dr **Bobei** plus cu numai respectarea dreptului de autor consacrat de legislația națională, legislația cvasi-federală (legislația Uniunii Europene) și legislația internațională, pe de altă parte.

2. Precizare 2

Prezentul material didactic și conținutul propriu-zis al acestuia sunt destinate exclusiv activității didactice desfășurate cu studenții Facultății de Drept, Universitatea din București, nivel „Licență”.

Spețe/Activități de consultanță

Speță/Activitatea 1

A(corporație de asigurări și reasigurări) intenționează să încheie contracte de asigurare/reasigurare fie cu persoane fizice, fie cu persoane juridice (companii din domeniul vieții de afaceri). Aceste contracte urmează să fie încheiate cu privire la bunuri, viață, răspundere civilă etc. **Sarcini de lucru:** În calitate de avocat consultant al corporației A, vi se solicită: **Sarcina de lucru 1:** (i) redactarea unei reguli de interpretare generală a clauzelor contractuale, și (ii) redactarea unei liste care să conțină termenii, respectiv accepțiunile acestora, astfel utilizați/utilizate în domeniul de activitate al asigurărilor și reasigurărilor, și **Sarcina de lucru 2:** În plus, vi se solicită să răspundeți la următoarele întrebări: (i) este corectă posibila prevedere contractuală potrivit căreia „contractul pentru asigurarea de grup semnifică un contract încheiat de un asigurător și fiecare asigurat în parte”?, și (ii) este corectă posibila prevedere contractuală potrivit căreia „asigurarea accesorie de grup semnifică asigurarea de grup în lumina căreia membrii grupului sunt neasigurați automat prin faptul că sunt membrii ai grupului și au prerogativa de a refuza asigurarea”?, și (iii) este corectă posibila prevedere contractuală potrivit căreia „asigurarea electivă de grup semnifică asigurarea de grup potrivit căreia membrii grupului nu sunt asigurați ca urmare a cererii de încheiere a asigurării”?, și **Sarcina de lucru 3:** Vi se mai solicită să răspundeți la următoarea întrebare: Este util, în procesul de redactare a clauzelor contractuale, demersul de lecturare a Directivelor 93/13/EEC, 2004/113/EC și 2009/22/EC? În ce sens este util?

Speță/Activitatea 2

A(corporație de asigurări și reasigurări) recepționează un e-mail de la B(corporație cu activitate în domeniul platformelor de foraj marin) prin care aceasta din urmă își manifestă intenția de încheiere a unui contract de asigurare de bunuri(platformele de foraj marin). **Sarcini de lucru: Sarcina de lucru 1:** În calitate de avocat consultant al corporației B, vi se solicită formularea unui punct de vedere cu privire la eventuala obligație pe care B o are în negocierea cu A, respectiv cu privire la încălcarea acestei obligații. Ce răspundeți ?, și **Sarcina de lucru 2:** În calitate de avocat consultant al corporației A, vi se solicită formularea unui punct de vedere cu privire la eventuala obligație pe care A o are în negocierea cu B. Ce răspundeți ?, și **Sarcina de lucru 3** În cadrul unei întâlniri dintre avocații corporațiilor A și B, care sunt chestiunile obligatoriu de discutat și de inserat în conținutul contractului de asigurare?

Speță/Activitatea 3

A(corporație de asigurări și reasigurări) intenționează să încheie, în calitate de asigurător, un contract de asigurare de bunuri, cu B(corporație din domeniul activelor imobiliare), în calitate de asigurător. A intenționează să încheie respectivul contract prin recurgerea la serviciile lui C, companie de agenți(intermediari) în domeniul asigurărilor și reasigurărilor. **Sarcină de lucru:** În calitate de avocat consultant al corporației A, redactați un punct de vedere cu privire la impactul intermedierei în asigurări asupra contractului de asigurare de bunuri în general, asupra raporturilor contractuale dintre asigurător și deținătorul poliței de asigurare, în special.

Speță/Activitatea 4

Potrivit clauzei A dintr-un contract de asigurare de bunuri, asiguratul X are, anterior ivirii evenimentului asigurat, obligația de conservare corespunzătoare a bunului. În momentul negocierii contractului de asigurare de bunuri, Y(corporație de asigurări și reasigurări) nu a avut nicio reacție cu privire la calificarea clauzei menționate în sensul de a constitui sau de a nu constitui o condiție prealabilă în considerarea declanșării propriei răspunderi. X nu și-a respectat obligația menționată. Potrivit clauzei B din contractul de asigurare de bunuri, „În eventualitatea nerespectării clauzei A, asigurătorul Y are prerogativa de a pune capăt raporturilor contractuale”. Potrivit clauzei C din contractul de asigurare de bunuri, „În eventualitatea nerespectării clauzei A, exonerează total sau parțial pe asigurător de răspundere”. Potrivit clauzei D, „Asiguratul X are prerogativa de a solicita plata despăgubirii de asigurare indiferent de natura subiectivă(culpă simplă/culpă gravă) a nerespectării clauzei A ”. **Sarcini de lucru: Sarcină de lucru 1:** În calitate de avocat al lui Y, calificați natura juridică a clauzei A. Potrivit practicilor din industria asigurărilor, este eficace necondiționat clauza B din contractul de asigurare de bunuri? În ipoteza unei eventuale eficacități condiționate, enunțați condiția. Dacă este îndeplinită condiția respectivă, când încetează obligația asigurătorului Y de acoperire a riscului asigurat?, și **Sarcină de lucru 2:** Potrivit practicilor din industria asigurărilor, este eficace necondiționat clauza C din contractul de asigurare de bunuri? În ipoteza unei eventuale eficacități condiționate, enunțați condiția, și **Sarcina de lucru 3:** Potrivit practicilor din industria asigurărilor, este eficace necondiționat clauza D din contractul de asigurare de bunuri? În ipoteza unei eventuale eficacități condiționate, enunțați condiția.

Speță/Activitatea 5

În calitate de avocat al lui A(corporație de asigurări și reasigurări), sunteți cooptat într-o echipă de redactare a unor Condiții Generale ale unui contract de asigurare. S-a ajuns în situația de a formula puncte de vedere cu privire la noțiunea „agravarea și diminuarea riscului asigurat”. **Sarcină lucru:** Care sunt chestiunile pe care le aveți în vedere în demersul de redactare a clauzei contractuale sau a clauzelor contractuale referitoare la problema agravării și diminuării riscului asigurat?, și care este impactul agravării riscului asigurat pentru asigurător?, și care este impactul diminuării riscului asigurat pentru asigurat?

Speță/Activitatea 6

Ipoteza 1

A(corporație de asigurări și reasigurări) intenționează să încheie cu B(corporație din domeniul afacerilor cu resurse naturale) un contract de asigurare de bunuri(sisteme de transport de petrol). În etapa negocierii contractului în discuție, se pune problema stipulării următoarelor clauze: (i) potrivit clauzei X, formarea contractului sau debutul perioadei de acoperire a riscului de către asigurătorul A este condiționată/condiționat de plata primei unice de asigurare(dacă se va încheia un contract cu plata unei singure prime de asigurare) sau de plata primei prime de asigurare(dacă se va încheia un contract cu plata mai multor prime de asigurare), și (ii) potrivit clauzei Y, asigurătorul A nu are obligația de acoperire a riscului dacă nu se plătește prima subsecventă de asigurare(se stabilește plata mai multor prime de asigurare), și (iii) potrivit clauzei Z, asigurătorul A este îndreptățit la plata primei de asigurare în integralitatea sa sau la plata tuturor primelor de asigurare în situația în care contractul de asigurare încetează înainte de expirarea duratei contractuale, și (iv) potrivit clauzei Z1, asigurătorul A este îndreptățit să refuze plata primei de asigurare sau a primelor de asigurare, astfel efectuată de un terț. **Sarcină de lucru:** În calitate de avocat consultant al lui B, formulați, având în vedere standardele contractuale utilizate în industria asigurărilor, un punct de vedere cu privire la eficacitatea sau lipsa eficacității sus-menționatei clauze.

Ipoteza 2

A(corporație de asigurări și reasigurări) a încheiat cu B(corporație din domeniul vânzării de imobile-hale industriale) un contract de asigurare de bunuri(imobile-hale industriale). La scurt timp după încheierea contractului, a izbucnit un incendiu care a distrus în proporție de 100% una din halele industriale. B intenționează să formuleze o cerere de despăgubire. **Sarcină de lucru:** În calitate de avocat al corporației A, care sunt elementele/standardele, de altfel consacrate în domeniul asigurărilor, respectiv în domeniul reasigurărilor, pe care le aveți în vedere și în considerarea cărora interpretați contractul intervenit între A și B? Notă: Este vorba despre elementele/standardele consacrate cu privire la noțiunea „eveniment asigurat” și instituția „prescripția acțiunilor în contractul de asigurare și reasigurare”.

Speță/Activitatea 7

În etapa negocierii unui contract de asigurare între A(corporație de asigurări și reasigurări) și B(companie de producție(fabricare de autovehicule)), s-a ajuns în etapa propunerii unor clauze referitoare la suma asigurată/valoarea asigurată, precum și a unei clauze referitoare la chestiunea îndreptățirii asiguratului la plata indemnizației de

asigurare. În calitate de avocat al lui A, recepționați un e-mail/tweet de la avocatul companiei B prin care acesta din urmă supune atenției dvs. următorul proiect de clauză: „Asigurătorul se obligă să plătească, cu titlu de despăgubire, o sumă de bani într-un quantum mai mare decât despăgubirea destinată să repare prejudiciile efective suferite de asigurat”.

În calitate de avocat al lui B, recepționați un e-mail/tweet de la avocatul companiei A prin care acesta din urmă supune atenției dvs. următorul proiect de clauză: „Asigurătorul nu este obligat să plătească indemnizația/despăgubirea de asigurare al cărui quantum nu depășește suma asigurată, chiar dacă suma asigurată este mai inferioară valorii proprietății asigurate în momentul survenirii evenimentului asigurat”.

În calitate de avocați ai companiilor A și B, vi se solicită de clienții dvs. să formulați, potrivit standardelor consacrate în domeniul asigurărilor și reasigurărilor, (i) clauze referitoare la suma asigurată în ipoteza supra-asigurării, și (ii) clauze referitoare la asigurarea multiplă, și (iii) clauze referitoare la chestiunea îndreptățirii la plata indemnizației de asigurare.

Sarcină de lucru: Formulați un punct de vedere cu privire la sus-menționatele proiecte de clauză, respectiv formulați cele 3(trei) tipuri de clauze contractuale.

Speță/Activitatea 8

Ipoteza 1

X a încheiat, în calitate de asigurat, un contract de asigurare de bunuri cu Y(corporație de asigurări și reasigurări). Z a produs un prejudiciu bunului asigurat de X. X renunță la dreptul de a solicita de la Z despăgubiri în considerarea reparării prejudiciului.

Sarcină de lucru: În calitate de avocat al companiei Y, vi se solicită un punct de vedere cu privire la problema de drept incidentă în situația de fapt. Identificați problema de drept, stabiliți consecințele incidente problemei de drept, astfel identificate, respectiv menționați, în lumina standardelor stabilite în domeniul asigurărilor și reasigurărilor, ideile care caracterizează problema de drept în discuție.

Ipoteza 2

Persoana lui X(asigurat) nu este una și aceeași persoană cu Y, parte a contractului de asigurare și deținătorul poliței de asigurare. Ulterior încheierii contractului de asigurare, a survenit evenimentul asigurat. Y îi solicită lui Z(asigurător) plata indemnizației de asigurare. Prin avocat, Z îi solicită lui Y să-i remită documentele de revocare a prevederii contractuale referitoare la obligația lui Z însuși de plată a indemnizației de asigurare lui X. Totodată, Z îi comunică, de asemenea prin avocat, lui Y că acesta din urmă avea, în toate împrejurările, obligația de a-i furniza informații utile și relevante cu privire la persoana asiguratului. În plus, având în vedere și faptul că X1, X2 și X3 aveau calitatea de asigurat potrivit aceluiași contract de asigurare, Z îi comunică lui Y faptul că nerespectarea de către X2 a obligațiilor, care decurg din respectivul contract, afectează, în toate împrejurările drepturile contractuale ale lui X, X1 și X3.

Sarcină de lucru: Ce punct de vedere neutru formulați cu privire la cele susținute de Z.

Ipoteza 3

X, în calitate de proprietar-asigurat, a încheiat cu Y(corporație de asigurări și reasigurări) un contract de asigurare de bunuri.

Sub-ipoteza 3.1- riscul asigurat nu a existat nici în momentul încheierii contractului, nici în orice alt moment din perioada propriu-zisă de asigurare.

Sarcină de lucru: Are asigurătorul dreptul de a solicita plata primei de asigurare? Are asigurătorul dreptul de a solicita restituirea cheltuielilor efectuate în considerarea contractului de asigurare?

Sub – ipoteza 3.2- riscul asigurat a existat în

momentul încheierii contractului de asigurare și ulterior, însă, la un moment dat identificabil în cadrul perioadei propriu-zise de asigurare, a încetat să existe. **Sarcină de lucru:** care este soarta contractului de asigurare? *Sub – ipoteza 3.3* – la un moment dat din cadrul perioadei propriu-zise de asigurare, titlul de proprietate asupra bunului asigurat este cesionat (transferat) lui (către) X1. **Sarcină de lucru:** Care este soarta contractului de asigurare de bunuri ?

Speță/Activitatea 9

Sarcină de lucru

Identificați tipul de asigurare care permite asigurării pe sume fixe. Identificați versiuni ale acestui tip de asigurare.

Speță/Activitatea 10

Sarcină de lucru

În calitate de avocat consultant al lui A (corporație de asigurări și reasigurări), vi se solicită redactarea unui punct de vedere cu privire la chestiuni generale referitoare la asigurarea de răspundere. Care sunt ideile principale care caracterizează punctul dvs. de vedere? La ce anume se referă, în concret, ideile principale în discuție?

Speță/Activitatea 11

X (asigurat) încheie un contract de asigurare de răspundere profesională cu Y (corporație de asigurări și reasigurări). Odată ivit evenimentul asigurat și odată stabilită răspunderea profesională a lui X, se pune problema valorificării contractului de răspundere profesională de către Z (victimă). **Sarcini de lucru:** **Sarcină de lucru 1:** În calitate de avocat al lui Z, ce sfaturi juridice formulați? La ce chestiuni se referă aceste sfaturi? **Sarcină de lucru 2:** Chestiunea prescripției este una dintre acestea? În caz afirmativ, dezvoltați un punct de vedere cu privire la chestiunea prescripției.

Speță/Activitatea 12

A (corporație de asigurări de viață) intenționează să încheie o pluralitate de contracte de asigurare de viață cu asigurați din Asia, Africa și Europa. Întrucât legislațiile din respectivele regiuni geografice, însă referitoare la aceeași chestiune (chestiunea asigurării de viață, n.n.), sunt diferite, A vă solicită redactarea unor clauze-standard contractuale pe care să le propună spre inserare în contractele încheiate cu viitorii asigurați. **Sarcină de lucru:** Ce idei principale caracterizează punctul dvs. de vedere? La câte chestiuni juridice (numărul chestiunilor juridice) se referă ideile principale avansate? Care este conținutul propriu-zis al acestor chestiuni juridice identificate de dvs.?

Speță/Activitatea 13

Sarcină de lucru: A (corporație de asigurări și reasigurări) vă solicită dvs., în calitate de avocat, să redactați o serie de clauze din care să rezulte distincția dintre asigurarea accesorie de grup și asigurarea electivă de grup. Care sunt ideile principale pe care dezvoltați în conținutul acestor clauze? În care dintre secțiunile contractului de asigurare inserați clauzele respective redactate în lumina ideilor principale în discuție? Și cu privire la această din urmă întrebare, formulați un răspuns justificator.